

αδελφότητα να

κατάργηση το πόθεν έσχες για τις οικοδομές και επιδοτήματα επιδόκια για στεγαστικά δάνεια, κάνει διορισμούς και δίνει επιλεκτικά εισοδηματικές επισχύσεις και παροχές στο δημόσιο τομέα, ικανοποιώντας αιτήματα που ξεκινούν από ιδιοτελή προσωπικά ή συντεχνιακά συμφέροντα. Η πολιτική αυτή των παροχών θα επηρεάσει αρνητικά την εξέλιξη της οικονομίας, θα διογκώσει τα ελλείμματα του δημόσιου τομέα, θα αναζωπυρώσει τον πληθωρισμό και θα έχει μεγάλο κόστος για όλους γιατί οι συνέπειές της θα πρέπει να αντιμετωπισθούν αργότερα με πρόσθετα οικονομικά μέτρα και περιορισμούς.

Τά κύρια χαρακτηριστικά των οικονομικών εξελίξεων από το 1990 μέχρι σήμερα είναι γνωστά. Βαθμιαία ανάσχεση της οικονομικής δραστηριότητας που οδήγησε σε οικονομική κάμψη το 1990. ~~Απώθηση~~ Προδικαιρη άνοδος του ΑΕΠ το 1991 λόγω που προήλθε από την αύξηση της γεωργικής παραγωγής λόγω εξαιρετικά ευνοϊκών καιρικών συνθηκών. Το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν παρουσίασε μικρή μόνο αύξηση το 1992 και το 1993 (μέσος ετήσιος ρυθμός αύξησης γύρω στο 1%). Αντίθετα η βιομηχανική παραγωγή (γενικός δείκτης) σημείωσε κάμψη 2,4 ο/ο το 1990, 1 ο/ο το 1991 και 1,4 ο/ο το 1992. Από τη σύγκριση του πρώτου εξαμήνου του 1993 προς το αντίστοιχο του 1992 προκύπτει ότι ο ρυθμός μείωσης της βιομηχανικής παραγωγής ~~επιτάχυνσε~~ ^{επιτάχυνσε και να} (μείωση της βιομηχανικής παραγωγής το πρώτο εξάμηνο 3,2 ο/ο). Τα ~~πρόσ~~ ^{πρόσ} χρόνια κάμψης της βιομηχανικής παραγωγής οδήγησαν σε αύξηση της ανεργίας, παρά τη συνεχιζόμενη μετανάστευση ελλήνων εργατών στο εξωτερικό.

Ο συνολικός αριθμός των ανέργων στο τέλος του 1992 εκτιμάται ότι ξεπέρασε το 9 ο/ο του εργατικού δυναμικού, ενώ σύμφωνα με τις τελευταίες προβλέψεις του ΟΟΣΑ ο αριθμός των ανέργων στο τέλος του 1993 εκτιμάται ότι θα φθάσει το 10 ο/ο του εργατικού δυναμικού. Η οικονομική ύφεση παίρνει έκταση και διάρκεια που για πρώτη φορά γνωρίσαμε τα τελευταία 40 χρόνια.

Ανεργία

Από τήν άλλη πλευρά, ο πληθωρισμός που έφθασε στο 23 ο/ο στη διάρκεια του 1990, εξακολουθεί να διατηρείται σε υψηλά επίπεδα, παρά τη σημαντική κάμψη των πραγματικών αποδοχών. Τόν Αύγουστο του 1993 ο δωδεκάμηνος ρυθμός αύξησης των τιμών καταναλωτή ήταν ακόμη 14,6 ο/ο, ελάχιστα μόνο χαμηλότερος από τόν πληθωρισμό τον Μάρτιο του 1990 και 11 εκατοστιαίες μονάδες πάνω από τόν αντίστοιχο μέσο ρυθμό της Κοινότητας.

Ιδιαίτερα σοβαρή εξέλιξη είναι η αδυναμία της Κυβέρνησης να ελέγξει τά μεγάλα δημόσια ελλείμματα. Η έλλειψη ουσιαστικής αντιμετώπισης των διαρθρωτικών ελλειμμάτων του δημόσιου τομέα έχει οδηγήσει σε συνεχή και ταχύτατη διόγκωση του δημόσιου χρέους που έχει προσλάβει επικίνδυνες διαστάσεις.

Όπως προκύπτει από τα δημοσιονομικά στοιχεία, η μείωση των ελλειμμάτων του δημόσιου τομέα, ως ποσοστό του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος στη διετία 1991-92 ήταν πολύ βραδύτερη από τους στόχους που είχαν τεθεί. Αν συνυπολογισθούν οι δαπάνες για τόκους που βάρυναν τη χρήση του 1992 αλλά κεφαλαιοποιήθηκαν και μεταφέρθηκαν σε επόμενα χρόνια, οικιαθαρές δανειακές ανάγκες του δημόσιου τομέα το/διαμορφώθηκαν στο 13.7ο/ο του ΑΕΠ ¹⁹⁹².

Εξάλλου, με βάση τις μέχρι σήμερα δημοσιονομικές εξελίξεις εκτιμάται ότι θα υπάρξουν και φέτος σημαντικές υπερβάσεις στις καθαρό

δανειακές ανάγκες του δημόσιου τομέα. Το συνολικό/δημοσιονομικό έλλειμμα ~~εκτιμάται~~ υπολογίζεται ότι θα ~~διαμορφωθεί~~ φθάσει το 16 ο/ο του ΑΕΠ, αν περιληφθούν οι τόκοι που βαρύνουν την τρέχουσα χρήση αλλά θα μεταφερθούν σε επόμενα χρόνια. Θα είναι δηλαδή σημαντικά υψηλότερο από το αντίστοιχο ποσοστό του 1992 και θα πλησιάσει το επίπεδο του 1991 (16,7ο/ο). Επομένως, το δημόσιο

Επιπλέον
Κεσοριακό
Πρόβλημα

↓ αν αρροδέουμε τὰ 300 δις ΟΓΕ αγοράζομε

χρέος, το οποίο ως ποσοστό του ακαθάριστου προϊόντος είχε φθάσει στο τέλος του 1992 το 114 ο/ο, εξακολουθεί να αυξάνεται και φέτος με γρήγορο ρυθμό.

Δεν μειώθηκε ως ισχυρίζεται ο κ. Κουτσούκης

Οι οικονομικές επιδόσεις των τελευταίων μηνών και τα έκδηλα προβλήματα που αντιμετωπίζει η οικονομία σήμερα δείχνουν πέρα από κάθε αμφισβήτηση ότι δεν έχει επιτευχθεί η οικονομική σταθερότητα, ούτε έχουν βέβαια δημιουργηθεί οι προϋποθέσεις για ανάκαμψη της οικονομίας. Αντίθετα, οι παράγοντες που προκάλεσαν τις δυσκολίες και τα προβλήματα που αντιμετώπισε τα τελευταία χρόνια η ελληνική οικονομία τα τελευταία χρόνια εξακολουθούν να ισχύουν και σήμερα και να επηρεάζουν δυσμενώς τις μακροοικονομικές προοπτικές για τα επόμενα χρόνια.

Τα μεγάλα δημόσια ελλείμματα, που διατηρούν τον πληθωρισμό και τα επιτόκια σε ψηλά επίπεδα, η δυστακτικότητα ανάληψης νέων επιχειρηματικών επενδύσεων, που συνδέεται με τα ψηλά επιτόκια και τη σοβαρή διάβρωση της ανταγωνιστικότητας της εγχώριας παραγωγής και η χειροτέρευση του κλίματος εμπιστοσύνης, ιδιαίτερα μετά τη χαλάρωση της οικονομικής πολιτικής τους τελευταίους μήνες, είναι μερικώς από τους παράγοντες που ασκούν ανασχετική επίδραση στην οικονομία.

Επινοησία

α)

επιδημάνει

Είναι σημαντικό όμως να ~~υπογραμμισθεί~~ ^{επιδημάνει} ότι τα προβλήματα αυτά σε πολύ μεγάλο βαθμό οφείλονται στην αδυναμία της Κυβέρνησης τρεισήμισι χρόνια τώρα, να εφαρμόσει ένα αξιόπιστο και αποτελεσματικό πρόγραμμα δημοσιονομικής εξυγίανσης και μείωσης του πληθωρισμού. *Κανένας από τους οικονομικούς στόχους που είχε θέσει η Κυβέρνηση από τον Απρίλιο του 1990 και μετά δεν έχει πραγματοποιηθεί μέχρι σήμερα.*

Το οικονομικό πρόβλημα της χώρας όχι μόνο εξακολουθεί να έχει οξύ και πνευστικό χαρακτήρα, αλλά έχει δημιουργήσει κοινωνικές αδικίες και ανισότητες που έχουν πάρει διαστάσεις απaráδεντες. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι μέσες πραγματικές

οι μέτρα που έχουμε-αυτοφασ
Δείξε μου αλληλ
διαφο
κοινωνική διακρίσει

οι βάραι τει αυτ

αποδοχές των εργαζομένων θα μειωθούν και φέτος κατά 20/ο περίπου, μετά τη μέωσή τους κατά 40/ο το 1991 και 3,5 ο/ο το 1992), ενώ το αγροτικό εισόδημα ~~θα~~ σε πραγματικούς όρους, υπολογίζεται ότι θα μειωθεί κατά 11 ο/ο εφέτος, ~~(έναντι μείωσης 13,5 ο/ο το 1992)~~ μετά τη μείωσή του κατά 13,5 ο/ο. το 1992.

Οι προεκλογικές παροχές που έχει εξαγγείλει η Κυβέρνηση θα σημάνουν ίσως κάποια αύξηση των εισοδημάτων για ορισμένες κοινωνικές ομάδες. Όμως, η βελτίωση αυτή θα είναι προσωρινή. Η χαλάρωση της οικονομικής πολιτικής στην κρίσιμη αυτή περίοδο, δεν μεταθέτει απλώς την αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων στο μέλλον, αλλά θα τα οξύνει λόγω των συσσωρευμένων μακροοικονομικών ανισορροπιών και των διαρθρωτικών αδυναμιών της οικονομίας. Τα τυχόν "κέρδη" θα εξανεμισθούν γιατί θα απαιτηθούν νέες, πολύ μεγαλύτερες θυσίες, όταν, αναπόφευκτα, η οικονομία θα οδηγηθεί σε μεγαλύτερη κρίση και θα επαναληφθεί ακόμα πιο αυστηρή οικονομική πολιτική για να σταθεροποιηθεί η οικονομία. Η εμπειρία από ανάλογες πολιτικές παροχών σε προηγούμενες προεκλογικές περιόδους υπήρξε γενικά οδυνηρή.